

(seinni partur)

# Halgabók sum jarnbrot

Í fyrri parti viðgjörði eg hugsanina um, at vit liva í teimum seinastu dögum og tær fyrireikingar, ið gjörðar eru fyri, at profetorð Bibliunar til eina og hvørja tíð kunnu ganga út. Hesaferð er tað leiklutur okkara í náttúru Guds og nakrar av teimum forsagnum, Biblian gevur okkum um síðstu dagarnar.

Latið okkum fara til byrjanina:

Í fyrsta kapitli bibliunar stendur í orindi 22: »Gud signaði tær (djörini, ið hann hevði skapt) og segði: »Verðið fruktbor, takið til í tali, fyllið vatnið í sjónum, og fuglarnir skulu verða nógvir í tali á jörðini!« og vit lesa, at Gud sá, at tað var gott.

Í orindi 26 sigur Gud: »Vær viljum gera menniskjur eftir okkara mynd, okkum líkar,« og hann legði aftrat: »og tær skulu ráða yvir havsins fiskum og yvir himmalsins fuglum, yvir fenaðinum og yvir øllum villdjörum á jörðini og yvir øllum skriðkyttunum, sum skriða á jörðini.«

Í orindi 28 sigur hann við menniskjuni: »Verðið barnrik og fjølgist og uppfyllið jörðina og leggi hana undir tykkum, og ráðið yvir havsins fiskum og yvir himmalsins fuglum og yvir fenaðinum og yvir øllum villdjörum, sum røra á jörðini!« og tær fáa allar grønar urtir til fæði, og fyrsti kapitlur bibliunar endar við: »Og so varð. Og Gud sá alt tað, ið hann hevði gjørt — og tað var ógvuliga gott. Og kvæð varð, og morgun varð, sætta dag.«

Í øðrum kapitli stendur, at »so tók Gud HARRIN Adam og setti hann í urtagarðin Eden at dyrka hann og varðveita hann.«

Gud setti menniskjuna á jörðina til at vera harrar yvir henni og skapninginum og til at varðveita skaparverkið.

## Fallið

Lesi vit bert ein kapitlur longur, koma vit til syndafallið — fall menniskjunnar frá Gudi og skapara sinum, og tað gjörði allan munin. Menniskjan varð ríkin frá nærveru Guds, men vit lesa einki um, at hon misti sína ábyrgd fyri tí skapta.

Men illa man hava roynst, tí ikki skulu vit meira enn triggjar kapitlar aftrat, fyrr enn vit lesa: »Tá iðraði Harrin seg um at hava skapað menniskjuna á fold; og tað neit hann í hjartað.«

## Natúrán og vit

Vit menniskju mugu sum skjótast finna útav, at natúrán kann liva uttan okkum, men at vit ikki kunnu liva uttan natúrán.

Hin ævigi og altvaldandi Jehova visti, hvat hann gjörði, tá ið hann skapti menniskjuna til seinast, og tað er hesin skapningur, ið síðani tann dag hevur misbrúkt tað vald, ið honum varð givið.

Hóast okkum ferð eftir ferð av skapanum er vist óendalig náði, so er úrslitið í dag, at tað, ið vit vörðu biðin um at vera harrar og ráða yvir og at varðveita, eru vit í dag so ruddiliga í ferð við at eyðræna og oyðileggja við okkara ovurveiðu og óhumsku bæði á sjógvi, landi og í luftini — alt í okkara endaleysu »eftir-sókn eftir vindi«, sum Prædikarin kallar tað.

## Savnið tykkum ikki skattir

Og vit, sum frá frelsara heimsins fingur boðini: »Savnið tykkum ikki skattir á jörðini ... Nei, savnið tykkum skattir í Himli ...« hava so sanniliga ikki hildið okkum aftur í týningini av tí skapanarverki, ið skaparin sá var so avbera gott. Vit eiga onga avsakan aðra enn hana, ið okkum varð givin í hesum sama frelsara og kunnu bert vera standandi í hansara náði á tí eina degi. Annað eiga vit ikki uppi-borið!

## Føroyskt umhvørvi

Vit hoyra av og á, at umhvørvið uttan um Føroyar er tað reinasta í heiminum, og ikki er frítt, at vit fetta okkum á, sum um tað skuldi verið av okkara ávum. Men nei! Seinasta tíðin ber prógv um tað óvutta. Vit eru ikki smittin betri enn onnur. Kanska heldur verri!

Geografiska stóða okkara ger, at dalkingin ikki hópar seg upp uttan um okkum, men fer avstað við vindi og streymi og er í mun til fólkatálið gott

iskoyti til samlaðu dalkingin. Høvdu vit ligið í einum hyl, so hevði verið annað skil.

## Fyrimunir ella vansar

Niðurstøðan má vera, at snýr tað seg um peningaligar fyrimunir, so hava profetorðini minni týðning, men er talan um tað mótsætta, so eru tær góður trumfur í bakhondini, tí tær kunnu ikki vera mong, ið halda seg vera so skriftlærð, at tær tora at muta imóti.

Nei, profetorðini um einglarnar við plágum og tal dýrsins hoyra trongdartiðini til og ikki til dagarnar, meðan samkoma Guds enn er á foldum. Tað stendur jú, at djórið sjálvt »fær allar, bæði smáar og stórar, bæði ríkar og fátækar, bæði frælsar og trælur til at seta sær merki á høgru hond sína ella á enni sitt.«

Eftir hesum kann Føroya Landsstýri ikki umsitast tal dýrsins — ikki enn í øllum førum. Ikki uttan so, at Føroya Landsstýri sjálvt er djórið í Opinberingini .....

## Biblian sonn

Nei, fyri mær eru tær umstøður, vit liva undir og tað, sum hendir í dag, bert ábendingar um, at profetorð bibliunar sum einki eftir stuttari tíð kunnu verða uppfyllt — bæði hvat viðvíkur globalari dalking, avoyðing og umsiting av tali dýrsins, men hetta er alt goymt trongdardøgnum.

Men á teimum dögum verður tað ikki við mýkingum — tá verður dalkingin ikki menniskjalig sum í dag, men send av Gudi, og tað ið sagt verður, at ein triðingur av fiskinum doyri, so er talan um ein triðing av tí, ið eftir er, tá vit hava avgreitt okkara part, og vit hava so sanniliga ikki ligið á lotu liðini.

Sama verður við umsiting (byrokratíi) Antikristis. Hon verður mangan meiri nærgangandi og harðhendari enn í dag.

## tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

## Yvirvöld

Enn hoyrir Antikrist, dýrið og tal tess framtíðini til, og tíðin, ið vit liva í, eitur framvegis »tíð náðinnar«.

Hygga vit eftir, hvat skriftinir siga um myndugleikarnar, so skrivur Paulus soleiðis til samkomuna í Róm: »Hvørt menniskja veri teimum yvirvöldum lýðin, sum yvir tí eru! Tí eingin yvirvöld er, sum ikki er frá Gudi; tær, ið eru, eru settar av Gudi — so tann, sum setur seg upp imóti yvirvöldini, stendur tí imóti, sum Gud hevur fyriskipað« (Róm. 13,1-2).

Til Titus sigur sami Paulus: »Minn teir (á Kreta) á at vera stýrvöldum og yvirráðum undirgívnir, at vera lýdnir, at vera til reiðar til allan góðan gerning« (Tit. 3,1).

Við Timoteus staddan í Efesus sigur Paulus: »Eg áminni nú fyrst av øllum um, at bønir, ákallanir, forbønir, takkargerðir verða hildnar fyri øllum menniskjum, fyri kongum og øllum, ið høgt eru sett — fyri at vit kunnu liva stílt og friðarligt liv í øllum gudsótta og siðprýði. Hetta er Gudi, frelsara okkara gott og tekkiligt« (1. Tim. 1-2).

## Harðir valdsharrar

Í øllum trimum førur skrivur Paulus til borgarar undir tiltikna ræðslustýri Nero keisara, og tað sigur ikki so lítið.

Hvør kundi meira enn hann vera firtin inn á myndugleikarnar, har hann sat leinkjaður í fangatyppi fyri tað, ið hann av Gudi var sannfærdur um var rætt. Hóast hann ikki var samdur við teir, setti hann seg ikki upp imóti men bað fyri teimum.

## Virðismiklari ognir

Latið okkum tí vera Gudi tekkilig og ikki ósa okkum um smálutir. Dagur koma, tá ið P-tal dýrsins verður fullkomlið. Tá eigur tað fria atgongd til konti og jørðiska góds teirra trúgvandi, ið tá hava tikið við mangan størri ríkidemi og ognum, sum í dag verður gjørt teimum til reiðar (Jóh. 14,2).

Ognir, ið gjølla eru bók-førdar!

Knassi

Ger so væl at seta hendan sangin í blað tygara. Hann stóð í einum blaði í 1915 — soleiðis var stóðan tá — skulu vit hava hesa stóðu til ungdóm okkara — hugsa tær til.

J.P.

## Kroværtens Sang

»Se ind til os« — Her er til Behag Af Drikkevarer, som nydes i Lag. Halvvoxsne Dreng og unge Mænd Finder altid i os en »trofast Ven«. Din Pung gøres let, din Næse rød, Vi sælger Sygdom og Sult og Død. Og har du Penge og Navn og Hjem Og ønsker at skille dig af med dem, »Se ind til os!«

»Se in til os!« Vor Whisky er god. Den virker at djævelske Lyster slaar Rod. Lad Prædikanter kun hænge i; Hvad de opbygger nedriver vi. Og af vort Øl (det bringer os Guld), Du kan drikke ret meget, for du bli'r fuld. Din Krop beredes til Ormemad, Din Sjæl fortæbes, — men ligeglad. »Se in til os!«

»Se ind til os!« Her er Hygge, kom! Stands ikke længe og tænk dig om. Vor Whisky, vort Øl og saakaldte Vin Forvandler den bedste Mand til et Svin. I hver lordagften, naar du faar betalt, Staar vi paa Lur for at fiske alt. Om Hustru og Børn er foruden Mad, Det rører os ikke; vi raaber glad: »Se ind til os!«

»Se ind til os!« Vi gør Hjernen som Hø Og hjælper den livsglade til at dø. Vi gør dig gammel, mens du er ung, Vi fylder dit Glas og tømmer din Pung. Dit Navn og din Stilling vi røver bort, Den ærlige Mand vi forinden kort. Gør til Forbryder af værste Slag. Vi opfostrer Slyngher hver eneste Dag; »Se ind til os!«

»Se ind til os!« Vi lever helt flot Paa Drankerens Penge i stort og smaat. Vi averterer foruden Skam Og lokker saa mange ind paa en Dram. Og den arme Stakkel, som i Fælden gaar, Er ofte ødelagt paa et Aar. Om Familien sjælden faar spist sig mæt, Det tager Kroværtens ganske let. »Se ind til os!«

(»Morgenstj.«)

## Framhald av síðu 12

- At vit so fingur ein mann út vístan og haraftrat for-fummað okkum við einum off side fyra minuttir fyri leikklok hoyrir við til søguna, men fyrst og fremst var tað vantandi taktiskt upplegg, - eisini tá vit vóru vorðnir 10 mans, ið var avgerandi fyri, at KÍ slapp at venda dystinum.

Mikkjal Danielsen sigur, at veikasti tátturn hjá bretanum aluð hevur verið tað taktiska.

- Tað gekk í 2. deild, men hetta er ein alt ov avgerandi veikleiki í 1. deild, sigur Mikkjal Dan-

ielser.

Viðurskiptini millum venjaran og leikararnar vóru góð frammanundan KÍ-dystinum. Men eftir dystin leyp Gary Harris framav og las niðuryvir leikararnar.

- Tað hevur minkað um virðing mína fyri honum, sigur MB-liðskiparin, ið er harrur um gongdina í MB.

ówh